

РЕШЕНИЕ

№ 4611

гр. София, 11.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXV КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 31.01.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Маруся Йорданова

**ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска
Радина Карамфилова**

при участието на секретаря Евелина Пеева и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **7375** по описа за **2023** година докладвано от съдия Маргарита Немска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Н. С. Б., ЕГН [ЕГН], от [населено място], [община], [улица], чрез пълномощника си адв. Ц. против Решение № 2439/25.05.2023 г. постановено по АНД № 10468/2022 г. по описа на Софийски районен съд, 134-ти състав, с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № BG21022022/5800/P8-170/28.07.2022 г., издадено от Началник отдел „Контрол и правоприлагане“ в Национално тол управление (НТУ) при Агенция „Пътна инфраструктура“ (АПИ), с което му е наложено административно наказание „глоба“ в размер на сумата от 1 800 лева, на основание чл. 179, ал. 3а от ЗДвП, за нарушение на същата разпоредба.

В касационната жалба са наведени доводи, че обжалваното решение е неправилно и незаконосъобразно, като постановено при нарушение процесуалните правила и норми. Счита, че АНО по никакъв начин не е доказал мястото на извършване на нарушението и лицето извършило нарушението. Иска се отмяна на решението, както и отмяна на издаденото наказателно постановление, като незаконосъобразно. Претендира разноси.

В съдебно заседание, касаторът редовно призован, не се явява, представлява се от адв.

Н., която поддържа касационната жалба.

Ответникът – Началник отдел „Контрол и правоприлагане“ Национално тол управление (НТУ) при Агенция „Пътна инфраструктура“, редовно уведомен, не се представлява, не взема становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С. град, XXV-и касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, намира следното от фактическа страна:

С оспореното пред касационната инстанция Решение № 2439/25.05.2023 г. постановено по АНД № 10468/2022 г. по описа на Софийски районен съд, 134-ти състав, съдът е потвърдил НП № BG21022022/5800/P8-170/28.07.2022 г., издадено от Началник отдел „Контрол и правоприлагане“ в Национално тол управление (НТУ) при Агенция „Пътна инфраструктура“ (АПИ), с което на Н. С. Б. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на сумата от 1 800 лева, на основание чл. 179, ал. 3а от ЗДвП, за нарушение на същата разпореда.

За да постанови обжалвания съдебен акт, решаващият състав на СРС е приел, че на 21.02.2022 г. в 07:44 часа в направление излизане от територията на Република България, на ГКПП К., било пристигнало пътно превозно средство (ППС) с рег. [рег.номер на МПС] , вид: влекач, марка и модел: М. ТГА 01, с обща техническа допустима максимална маса - над 12 тона, управлявано от Н. С. Б..

След извършена проверка от страна на контролните органи било установено, че горепосоченото ППС с рег. [рег.номер на МПС] , което попадало в категорията на ППС над 3,5 тона, било засечено на 02.02.2022 г., в 11:03 часа, по път А-6, км 50+427, включен в обхвата на платената пътна мрежа, като за посоченото ППС не била заплатена дължимата пътна такса, съгласно чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗП. За извършеното административно нарушение бил генериран доказателствен запис (доклад) от електронната система по чл. 167а, ал. 3 от ЗДвП с идентификатор № 10182.

Въз основа на така установеното, Р. В. К., на длъжност „инспектор“ в отдел ПТРР, териториална дирекция „Митница С.“ при Агенция „Митници“, съставил АУАН № BG21022022/5800/P8-170/21.02.2022 г., в който посочил, че с описаното поведение Н. С. Б. бил извършил нарушение на чл. 179, ал. 3а от ЗДвП.

В срока по чл. 44 от ЗАНН жалбоподателят е подал писмени възражения против съставения му АУАН.

На основание цитирания АУАН било издадено обжалваното наказателно постановление № BG21022022/5800/P8-170/28.07.2022г., издадено от Началник отдел „Контрол и правоприлагане“ в Национално тол управление (НТУ) при Агенция „Пътна инфраструктура“ (АПИ), с което на жалбоподателя е наложено административно наказание „глоба“ в размер на сумата от 1 800 лева, на основание чл. 179, ал. 3а от ЗДвП, за нарушение на същата разпореда.

Горната фактическа обстановка съдът е възприел въз основа на показанията на разпитания свидетел - актосъставителят Р. В. К., както и от събраните в хода на производството писмени доказателства приобщени по надлежния процесуален ред на основание чл. 283 от НПК. Съдът е кредитирал изцяло показанията на свидетелите, като е счел, че са еднопосочни с останалия събран доказателствен материал.

Въз основа на доказателствата по делото се установява описаната в АУАН и в НП фактическа обстановка.

От правна страна съдът е приел, че АУАН и обжалваното НП са издадени от компетентни органи, в предвидената от закона писмена форма и съдържание (чл. 42 и 57 от ЗАНН), при спазване на установените срокове и ред. Същите отговарят на изискванията на чл. 42, ал. 1, т. 3, т. 4 и т. 5, и чл. 57, ал. 31, т. 4, т. 5 и т. 6 от ЗАНН - съдържат описание на нарушението, мястото и датата на извършването му, и изчерпателно посочване на доказателствата, въз основа на които е установено, като посредством същите фактическата обстановка се изяснява безспорно. Съдът е приел, че от представените по АНО в административнонаказателната преписка писмени доказателства не се установява, че Н. С. Б., който е бил спрян на 21.02.2022г. на ГКПП К. е управлявал това ППС и на 02.02.2022г., за когато се твърди, че е осъществено административното нарушение в 11:03 часа на път А-6, км 50+427. Приел е още, че не се сочат никакви съображения защо актосъставителят, а след това и наказващият орган са приели, че именно Б. е имал към момента на нарушението качеството на "водач" на това ППС, в каквото качество е бил привлечен към административнонаказателна отговорност на основание чл. 179, ал. 3а от ЗДвП.

На следващо място, по делото са представени писмени доказателства – заверен дневен отчет за дейността на водач Н. С. Б. на 02.02.2022 г., видно от който на посочената дата именно той е управлявал МПС с рег. [рег.номер на МПС], за което категорично е установено, че не са били заплатени дължимите такси. Заключил е, че въз основа на доказателствата по делото е установено по несъмнен начин описаното в НП и АУАН е извършено от Б..

По тези съображения съдът е потвърдил наказателното постановление.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, достигна до следните правни изводи:

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна и при спазване на преклузивния срок.

Съдът намира подадената жалба за НЕОСНОВАТЕЛНА, а решението на СРС за правилно, поради следните съображения.

При субсидиарното действие на НПК, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените принципи. По повод приетата за установена по делото фактическа обстановка, настоящият съд счита, че СРС е събрал необходимите и относими доказателства, в обжалваното решение е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил и въз основа на последните е направил изводи, които се споделят от настоящия касационен състав.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му, сезиран с подадена от Н. С. Б., допустима жалба.

Настоящият състав счита, че не са налице пороци при провеждане на доказателствената дейност от районния съд, а фактическите му констатации са

направени при съобразяване с процесуалните правила относно проверката и анализа на доказателствения материал. Районният съд е провел съдебното следствие по начин, който да обезпечи всестранното и пълно изясняване на всички обстоятелства по случая и разкриване на обективната истина. Като е провел съдебното дирене по този начин, съдът е спазил процесуалните изисквания на чл. 13 от НПК, чл. 14, ал. 1 от НПК и чл. 107, ал. 2 и ал. 3 от НПК.

Съгласно санкционната разпоредба на чл.179, ал.3а ЗДвП водач, който управлява пътно превозно средство от категорията по чл. 10б, ал.3 ЗП по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, за което не са изпълнени съответните задължения за установяване на изминатото разстояние, съгласно изискванията на Закона за пътищата, за участъка от път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, който е започнал да ползва, или няма закупена маршрутна карта за същата, съобразно категорията на пътното превозно средство, се наказва с глоба в размер 1 800 лева. Т. таксата се заплаща от собственика или ползвателя на пътното превозно средство за всички пътни превозни средства с обща технически допустима максимална маса над 3,5 тона, извън тези по чл. 10а, ал. 9, като заплащането ѝ дава право на пътното превозно средство, за което е заплатена, да измине определено разстояние между две точки (чл. 10б, ал.3 ЗП). Нарушението на това регламентирано от закона действие е установено въз основа на доклад от електронната система за събиране на пътни такси по чл. 167а, ал. 3 от ЗДвП, който заедно с приложените към него изображения във вид на снимков материал, по аргумент от чл. 189е, ал. 8 от ЗДвП, представлява доказателство за отразените в него обстоятелства относно пътното превозно средство, регистрационния му номер, часа и мястото на движение по участъка от път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, както и местонахождението на техническото средство, представляващо елемент от електронната система за събиране на пътни такси.

Безспорно е установено по делото обстоятелството, че при преминаване на процесното пътно превозно средство през контролно устройство, представляващо елемент от електронната система за събиране на пътни такси, същата е регистрирала нарушение, извършено от пътно превозно средство влекач марка „М. ТГА 01“ с рег. [рег.номер на МПС] , с обща техническа допустима максимална маса над 12 тона, тъй не били заплатени дължимите пътни такси съгласно чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗП. Същото е потвърдено от събраните по делото доказателства, в частност - справка от Електронната система за събиране на пътни такси по чл. 167а, ал. 3 от ЗДвП. Безспорно е установено от заверен дневен отчет за дейността на водач, че Н. С. Б. към инкриминираните в АУАН и НП дата и час именно той е управлявал пътно превозно средство влекач марка „М. ТГА 01“ е с рег. [рег.номер на МПС] .

По делото не са събрани доказателства, оборващи фактическата обстановка, описана в АУАН и НП.

По делото не са допуснати съществени процесуални нарушения, ограничаващи правото на защита на наказаното лице. В обжалваното наказателно постановление по достатъчно ясен и недвусмислен начин са описани както фактическите обстоятелства, така и правната квалификация на извършеното от ответника нарушение.

По изложените съображения настоящият състав приема, че с НП законосъобразно е ангажирана отговорността на Н. С. Б..

При служебната проверка, не се установиха невъзведени от касатора пороци по чл. 218, ал. 2 от АПК на обжалвания съдебен акт. Процесното решение на СРС се явява

обосновано и законосъобразно, а касационните възражения срещу него неоснователни.

При тези съображения, обжалваното решение на СРС, следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора, искането за присъждане на разноси е неоснователно.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София – град, XXV-и касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 2439/25.05.2023 г. постановено по АНД № 10468/2022 г. по описа на Софийски районен съд, 134-ти състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: